

PETR NIKL DIVŇÁCI Z ŇJÚJORKU

Kniha vychází jako 49. svazek umělecké edice Modrý slon

Veškerá práva vyhrazena
© Petr Nikl, 2012
Illustrations © Petr Nikl, 2012
© Meander – Ivana Pecháčková, 2012

ISBN 978-80-87596-15-9

•
www.meander.cz

Petr Nikl

Divnáci z New Yorku

Meander

Úchvatní jak hlízy

štíhlých věžáků

vlasý z metalízy

svítí na dálku.

U každého bloku

ční alespoň jeden

však žádný z těch cvoků

není zapovězen...

Přestaň si hrát doma na dvorku,
všichni divňáci jsou v Ňjújorku,
zabal paky, frnkni za nima,
tady všechna prča začíná!

Svý kadeře naviň na špulku,
vystrč bradu, oči ven z důlků,
doplňky si nasad', jaký chceš,
tady s nima lehce zapadneš.

Tady nijak nikdo nečučí,
když máš vrstvu laku na očích
nebo ruku s šesti prstama...
divňák v Novým Jorku havaj má!

Přestaň si hrát doma na dvorku,
všichni divňáci jsou v Ňjújorku,
všichni tu maj neskutečný sny,
mundúry na sobě úžasný.

Zavři oči a octni se tam,
kde ukrutně třeští Manhattan –
v nebetyčně úzkým Ňjújorku,
co zaleze ti až do morku.

Temná

Temná dáma, účes zikkurat,
podusává v rytmu havranů,
na očích dvě třpytky, v duši drát
upletený z drahých kamenů.

Mramorový chodník pod sněhem,
havraními drápy tetován,
temná dáma na čele má lem
a pod sebou zasypaný chrám.

Ozubený

Ozubený zcela,
nejenom po zuby,
měkké části těla
nesnaž se v něm hledat.

Kosticová krusta,
přilba s anténkou,
tvrdý jako busta,
rozesmát se nedá.

Boubelblud

Kloubí se Boubelblud.
Hlava zabořená v podbřišku,
faldy z ušoulaných koblížků,
kloubí se podél bud...

Buldočí holeně,
kolena obří sunou k nám
teřich, tuk, šíji, tváře, chřtán
zduťého vorvaně.

Kloubí se Boubelblud,
mlaská pot v botách dunivých,
orosuje se po krajích
vykutálený sud...

Záhadný

Ve vyžehleném smokingu
objímá plyšové zvíře
ten, který chodí po pláži
a v dunách stává v díře.

Prstíkem šimrá pod bradou
svou smějící se houšť,
hladě ocásek zrzáčka
čeká, kdo spustí spoušť!

Luneda

Politá lakem polárním,
sypaná prachem lunárním,
vzduchem pluje
Luneda, přízrak balkónů,
přechází Broadway po lanu
v třásních túje.

Lýtka napnutá k prasknutí,
zrozená černou labutí
v kozorohu,
s očima upřenýma vpřed,
někam, kde začne její let
k svému bohu.

Bastián

Bastián líhá sám,
místo pryčny prám,
Bastián hnízdí sám,
nikým nehledán.
Z teplého místa nad kanálem
vyráží na potulky ránem...

Bastián bloumá sám
mezi hejny vran.

Bastián bdí si sám,
místo židle trám,
Bastián bydlí sám
s křídly od pián.
Z ohryzků vyškrabuje šťávu
mosaznou lžící po pedálu...

Bastián mizí sám,
nikým nehledán.

Kubusen

Krabice vláčí Kubusen,
žlutochlupatý Švéd,
v tom krajním pruhu za busem,
v káře s nápisem SVĚT.

To nic strčené do dutin
vyčkává na svůj čas,
kdy zlomí kartonový stín
a sny tam začne klást.

V každém kubusu jeden sen,
sebraný v běhu let,
v tom krajním pruhu za busem,
za linkou číslo 5...

Žabák

Luzný Žabák v Bryant parku
temně hledí z nočních důlků,
výpar z metra hřeje záda,
stáří se jen těžko hádá.

Kotník – natažený smyčec
hraje na šprušel,
kolik toho ušel,
kolik neušel...

Kolik toho s sebou
nasbíral,
kolikrát se chytil
do spirál...

Luzný Žabák v Bryant parku
temně hledí z nočních důlků.

Barnabáš

Spí v povijanu
zvlhlý čert,
ještě se ani
neochlupil.

Poznáš ho jenom
podle vět,
které ze spánku
chrlí z huby.

V zářivých plenách
rudá tvář,
na místě růžků
lesklé boule.

Pod povijanem
Barnabáš,
nad ním zapadá
žhnoucí koule.

Huňatá

Huňatá Lamama
na páté Aveňú
hlubokým aroma
předstírá vikuňu.

Leštěná kopyta
cákají o beton,
houně je napitá,
třese se řeseto.

Kudrny navíjí
gothamský fén –
albína v závěji
vlastních loken.

Snovač

V barevné osnově
tkaného pulovru
navíjí a hraje
osudu krutou hru.

Spřádá pavučiny,
paličkuje léčky,
bavlnami z Číny
štrikuje psí dečky.

Natřásá se, vábí
v pletených osidlech.
Jeho úsměv dlábí,
zatajuje dech...

Kobalt

U vchodu číslo pět
v ulici Lafayette
číhává Kobalt.

Vylíhlý z ulity,
modrou rzí obšitý,
divňáček Kobalt.

Žíhaný nebesy,
lízáný všemi psy
z místních bloků.

Modrá tma vyvěrá
s příchodem večera
zpod klobouku.

